

Γιὰ τοῦτο τὸν ἀμάραντο μαζὺ μὲ τ' ἄνθος στέλνω,
 Καὶ μιὰ θερμὴ παράκλησι γιὰ τὴν ἀνάπαυσί της :
 — Κοιμοῦ, Μαρκέζα, ἀμέριμνη τὸν ὕπνον τῶν δικαίων,
 Τίς οἶδεν ; ἴσως γρήγορα Σὲ συναντήσω πάλε
 Ὅταν καὶ μένα πτερωτὸς ὁ Χάρος θὰ μὲ φέρῃ
 Κεῖ, ποῦ ἢ ψυχαῖς εὐφραίνονται χωρὶς τοῦ κόσμου πόνου.

Ἐν Νεαπόλει, 1898.

Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ

* Σημ. Τοὺς στίχους τούτους ὁ εὐγενὴς Γάλλος ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ μνήματος τῆς μητρὸς του ἐν εἴδει ἐπιταφίου. Ἴδε Διαλέξεις καὶ Ἀναμνήσεις Δημητρίου Βικέλα. σελ. 242. —

— Οὐρ ! καυμένη καὶ σὺ ! πάντοτε νεώτερη τὴν κάνεις τὴ
 Μαρία.

— Σὲ βεβαιώνω. Τὸ ξέρω πολὺ καλά. Εἴμεθα συνομήλικες !